

Tartalom

Együtt várni	1
Riport: Bemutatkozik Rákos József káplán	2-3
Templomunk: Simon és Júdás-Tádé apostolok	3-5
Karácsonyi ingecske	5
Riport: Az egyház kincsei	6-7
Templomunk: Szent Péter és Pál apostol freskója	6
Missziós bál fotók	8
Elsőáldozás	9
Jó volt olvasni: Egy műfaj illegalításban, Misekompozíciók	10-11
Visszaemlékezés	11-12
Kocsis Fülöp atya tanítása	12
Beszámolók, hírek	13-16

Együtt várni

„Advent: a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy „meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk!” (Pilinszky János).

A várakozás mindig megpróbálja az embert. Minden nap, hét, hónap és év lehet adventje valaminek. Kicsiny életünkben is egymást követik az adventek, amelyek hol örvendetesek, hol szomorúbbak.

A sok adventből, a sok megérkezésből a keresztény kiemel egyet: az Úr Jézus Krisztus adventjét.

A 2024-es évben is nagy várakozással tekintünk a Megváltó érkezése elé. Mit lehet a mostani adventben tennünk? Advent idején természetesen a mi időtöltésünkről, a mi várakozásunk tartalmáról van szó. Mi dolgunk? Keresztényként hogyan várakozunk az Érkezőre, vajon mivel kell a várakozási időt töltenünk? „Maradjatok meg őbenne” (1Ján 2,27). Megmaradni Krisztusban. Másként mondva: legyünk hiteles keresztények. Olyanok, akiknek az életük az, hogy az Úr hangos hírnökeként életükkel, szeretetükkel töltik ki a várakozás idejét. A mindent elborító, mindenhol érezhető változások, hullámzások és hanykolódások idején a Krisztusban maradás legyen várakozásunk tartalma. Ez az advent legyen missziós advent. Szívünk adventjében adjunk „nagyobb helyet” az Úr Jézusnak, hogy életünk tanúskodjék az Ő szeretetéről.

/Előszó az Övéi közé jött - Adventi gondolatok c. füzethez/
Stróber László plébános

Riport

Bemutatkozik: Rákos József káplán

– *Mit választott papi jelmondatának, és miért?*

– Papszentelési jelmondatomul a Lukács evangéliumának, 1. fejezetéből a 37. verset választottam, mely így szól: „Istennek semmi sem lehetetlen.”.

Hogy miért is választottam jelmondatomul ezt az idézetet, az talán egy személyes történethez köthető. Mielőtt be-
mentem volna a szemináriumba, odahaza ellátogattam egy
idős asszonyhoz, Gizi nénihez, aki születésemtől fogva is-
mert. A beszélgetés alkalmával többször azt mondta nekem:
Fiam, el ne feledd, Istennek semmi sem lehetetlen!

Ez a mondat még most is vissza-visszacsend a fülemben...
Lehet, hogy a sokszoros ismételtetés miatt? Nem hiszem!
Valamiért a Jóisten azt akarta, hogy ott, és akkor Gizi néni
legyen az az eszköz, akivel ezt a néhány szót a szívembe
írja, mert bizony, szükség volt rá!

Az első szemináriumi évem tele volt nehézségekkel. Sok-
szor megkísértett a szomorúság és a csüggedés, mert küz-
döttem önmagammal, a társaimmal, a közösséggel és még
talán az Úrral is. Aztán otthon is gondok voltak, mivel édes-
apámon lassan-lassan úrrá lett a betegség. Ez idő alatt rend-
szeresen eszembe jutottak Gizi néni ismételtetett szavai...
„Istennek semmi sem lehetetlen!”

Amikor vége lett a szeminárium első évének, rá két hét-
re meghalt édesapám. Sajnos ez az esemény várható volt,
de nem gondoltuk volna, hogy ilyen hamar bekövetkezik,
hiszen előtte nap abban reménykedtem, hogy édesapámnak
még lesz alkalma a földi életében is, reverendában látni a
fiát... de az Úr másként döntött. Elfogadtam.

Ekkor is, és az egész szemináriumban töltött idő során is,
csak az Istennél találtam megoldást a problémáimra. De ez
ma sincs másként. Ma is minden ügyemben kérem az Úr se-
gítségét és megerősítését, hogy Ő vezéreljen a papság, azaz
az Isten-szolgalat és a rám bízottak lelki vezetésének útján,
az üdvösség felé.

– *Ki a kedvenc szentje? Miben példakép az Ön számá-
ra?*

– Nagy példakép számomra Vianney Szent János. Ő a
maga egyszerűségével és szerénységével nyerte meg a lel-
keket, persze nem a maga erejéből, hanem Isten kegyelmé-
ből. A gyóntatószékben ülve és az ambónál (felolvasóáll-
ványnál) állva gyakorta eszembe jut az ő példája, hiszen,
amikor felment a szószékre, akkor teljesen átszellemült és
olyan hatással prédikált, hogy utána az emberek elmentek
gyónni. A kedves testvérek tapasztalhatták már, hogy szinte
minden prédikációmban elhangzik a gyakori szentgyónás
fontosságának gondolata, valamint a rendszeres szentgyó-

násra való buzdítás. Ezt azért hangsúlyozom, mert magam is
rendszeresen átélem a szentgyónásaimban az Isten szabadító
erejét és megbocsátását, ami hatalmas lelki erőforrást jelent.

– *Hol van az Ön számára legkedvesebb zarándokhely?*

Mi az a tapasztalat, ami ehhez a helyhez köti?

– Hivatásomban való megerősődéssel kapcsolatban ki-
emelnék egy különleges kegyelmi helyet, Vasvárt. Úgy gon-
dolom, hogy a vasvári Szűzanya közbenjárása sokat hozzá-
tett ahhoz, hogy én pap lehessenek. Bár már bér málkózásom
előtt is gondolkodtam a papságon, de a bér málkolás volt az a
pont, amikor IGEN-t tudtam mondani az Úr hívására. Igent
mondtam, de előbb csak magamban. Viszont ahhoz, hogy
erről nyilvánosan is beszélni merjek, kivártam az Úristen
megerősítését. Nem kellett sokat várnom, mert néhány hét-
tel ezután a Jóisten megadta a kellő erőt és bátorságot.

Amikor a megbér mált társaimmal együtt elmentünk Vas-
várra, a bér málkózók zarándoklatára, akkor hatalmas kegye-
lemkiáradást éreztem, melynek okán hazafelé menet, már ki
mertem mondani azt, hogy pap szeretnék lenni. Most is gya-
korta ellátogatok a szabadnapjaimon Vasvárra, hogy a szent-
kútnál és a kápolnánál imádkozzam, kérve a Szűzanya se-
gítségét, útmutatását és közbenjárását, nemcsak magamért,
hanem mindazokért, akiket valamilyen módon az Úristen
rám bízott.

– *Mi volt az eddigi legemlékezetesebb zalaegerszegi él-
ménye?*

– Káplánként, az eddigi legemlékezetesebb élményem a Krisztus Király vasárnapján történt ministránsavatás volt.

Mint mindig, ragyogott a templom, de most nem elsősorban a csodás művészeti alkotásoktól és más külső dolgoktól, hanem a belső dolgoktól ... az Istenre nyitott lelkektől. Szinte érezhetővé vált számomra az Isten jelenléte, hiszen 11 fiatal részesült a ministránsavatás kegyelmeiben. Ők már hivatalosan is plébániatemplomunk ministránsai lettek.

Jó volt látni, a csillogó örömet az arcukon, és talán ez a legnagyobb és leghitelesebb visszaigazolása az Istennek, hogy: igen, van értelme a fiatalokért és a lelkekért végzett munkának. A ministránsavatás kegyelmi gyümölcseit az Úrra bízom, de továbbra is imádkozom a ministránsainkért és új ministránsokért, valamint a fiataljainkért és új papi hivatásokért is. Kérjük az Urat (és ezt imádkozzuk is ki), hogy ajándékozzon meg minket új papi hivatásokkal, nemcsak egyházmegyénkben, hanem plébániánk területén is!

A riportot készítette: Háriné Mile Mónika

Templomunk

Templomunk - Naptár

Simon és Júdás-Tádé apostol – október 28.

Ma két „mostoha” apostolról emlékezünk meg: Simonról és Júdáról. Az evangéliumok nevükön, „melléknevükön” kívül semmit sem árulnak el róluk, a hagyomány sem bővelkedik adatokban. Talán ezért is lehet, hogy az apostol-fresók között is meglehetősen hátra szorultak a sorban. Simon az északi utolsó (torony felőli) mellékoltár nyugati falán, Júdás a déli utolsó mellékoltár keleti falán kapott helyet.

Simonnak két mellék- vagy ragadványneve is volt. Márk és Máté azt írja, kananeus, azaz kánai a galileai faluról, ahol Jézus borrá változtatta a vizet. A hagyomány a kánai menyegző vőlegényével is azonosította.

Lukács nyomán pedig a zelóta megkülönböztető nevet kapta (görög zélótész = vakbuzgó). Ebből annyit mindenestre megtudhatunk, hogy mielőtt Jézushoz csatlakozott volna, a fanatikusan Róma-ellenes nemzeti párthoz tartozott, amelynek tagjai a modern terroristákhoz hasonlóan a gyilkos és öngyilkos merényletektől sem riadtak vissza. Egyes névmagyarozatok szerint a kettő ugyanaz, mivel Kána is azt jelenti: buzgóság (zelus). Ez a Simon nem azonos a „Jézus testvéreként” említett, aki később Jeruzsálem püspöke lett.

A Thaddai (latinul Thaddeus, magyarul Tádé) Júda (magyarul Júdás) apostol mellékneve, nyilván az áruló Iskarióti Júdástól való megkülönböztetésül adták neki. Jelentése: bátor, merész, így méltó párja a „buzgó” Simonnak.

Simon apostol

Júdás-Tádé, az evangéliumok szerint Jakab fia vagy testvére, Jézus tanítványa és rokona.

A hagyomány és a naptár egyaránt összeköti őket. A legendák szerint Jézus mennybemenetele után Szíriában és Mezopotámiában terjesztették az örömhírt, Perzsiában haltak vértanúhalált. A vértanúság módjáról semmit sem tudunk,

a legendába már a naptári ünnepnapjukra való tekintettel kerültek a favágószerszámok: Simont fűrészszel, Júdást bunkóval vagy bárdal ábrázolják, mint kivégzésük eszközével. Mivel emléknapijuk – október 28. – amikor a levelek lehullása utána favágó- és egyéb erdei munkák ideje köszönt be, Simon a favágók védőszentje lett.

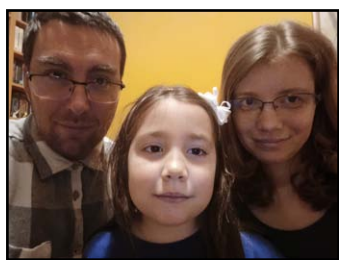
folytatás az 5. oldalon

Karácsonyi készülődés

A karácsonyi készülődés különösen fontos a családuk életében. Már hetekkel korábban csillogó érdeklődés érezhető a gyermekek gondolataiban, Jézuskáról, a születéséről és persze az ajándékokról. A rengeteg vágy és kívánság végül lecsendesül mindenki benn, mert teljesen mindegy, hogy milyen ajándék van a karácsonyfa alatt, az öröm, a várakozás élménye, a jászolban fekvő kis Jézus látványa megadja azt a megnyugvást, amire vágyakozunk. Az első osztályos Vilmos szerint azért érdemes lenne kamerát szerelni az udvarba, hogy biztosan lássuk, hogy mikor jön el hozzánk. Arra a kérdésre, hogy véleménye szerint miért kapunk ajándékot, az a válasz: mert jól szeretünk. De hogy is kell jól szeretni? A lelkünkkel, hogy kicsit kedvesek vagyunk egymással. Az óvodás korú Karolina felidézte, milyen jó lesz, hogy a templomban fekvő kis Jézus jászolából most is hoz haza majd néhány szál szalmát, mint a tavaly, s azóta is őrzi. Ami talán nem baj, mert a szívében az a pár szál szalma többet jelent, mint gondolnánk, kötődését még jobban erősíti Jézuskához.

Czémán Gábor, Dömötör Eszter és Vilmos, Karolina

Foglalkozásunkból eredően az év vége az egyik legmozgalmasabb időszak számunkra. Amikor az elcsendesedés lenne kívánatos, folyamatos feladat- és kihívásdömpinggel találjuk szemben magunkat. Őrangyalaink keményen túlóráznak, hogy ne úgy essünk be a fa alá. Kisgyermekünkkel együtt igyekszünk megélni az advent varázsát. A legtöbb családhoz hasonlóan mi is feldíszítjük a lakást, készítünk adventi koszorút és örülünk az adventi zokninaptárba rejtett apróságoknak. Idén harmadik éve, hogy Lackfi János: Karácsonyváro című verses adventi naptárával kezdjük napjainkat. A minden napra jutó lelkesítő kis vers mellé egy-egy feladatot is találunk. Ezek amolyan titkos küldetések Jézus születésére készülve. Örömet keresni, figyelni a másokra, segíteni, bátorítani. Az ilyen apró cselekedetek segítik fáradó lépéseinket a jászol felé vezető úton.

Kocsis Viktor, Kocsisné Fabula Petra és Dorottya

A mi családuk 3 fő: apa, anya, gyermek. Aki már 18 éves. Az adventi készülődésben kis család, karácsonykor, együtt a nagyszülőkkel, testvérekkel, unokatestvérekkel nagy család vagyunk.

Talán furcsa lehet, de Hunor, a fiunk, égő fáklya a sötétben, ha a hitünkről van szó. Istenhez vezető utunkon úgy érzem, jóval lemaradva járunk, őt viszont a Mindszenty iskola és a templomi közösségek, lelki vezetői húzzák-vonzzák, gyönyörű élményeket adva neki, és általa nekünk is. Tőle „tanultuk” azt, hogy rorátéra járni nagy kegyelem. De azt is, hogy decemberben Boldog Brenner Jánosról is meg kell emlékezni, és ilyenkor apával, aki történelem tanár, hosszan lehet beszélgetni.

Hunor hozta haza a cipősdoboz és angyalbatyu készítésének tudományát és élményét, és én ilyen-tájt már hetek óta gyűjtögetem az ajándékokat ismeretlen nagylányoknak, nagyfiúknak.

Az adventi időszak mindig nagyon sűrű. Mintha ilyenkor lenne a legnehezebb időt szánni a csendre, Istenre. Éppen ezért ennek a négy hétnek nyüzsgésében, iskolai és zeneiskolai programokban, munkahelyi közösségi eseményekben kereső, és szinte kiéhezett szívvel kutatjuk Jézust. Mert az nem lehet, hogy pont a várakozás időszakában találkozzunk vele a legkevesebbet. Sokszor rá is találunk: egy közösen vállalt imaszándékban, egy szép énekhangban, egy odaadó tanárban, egy figyelmes atyában vagy egy segítő munkatársban. Mert „minden forrásom belőle fakad”.

Öry Gábor, Öry Zsuzsa és Hunor

Az advent programokban és feladatokban sűrű időszak az életünkben. Egy óvodás, egy alsós, egy felsős, és egy gimnazista gyermeket nevelünk, így ebben az időszakban több esténk is a „szentcsalád-járás” jegyében telik. Fogadjuk a kis betlehemet hozó családokat, és visszük azt tovább más családokhoz. Készítjük a különböző kézműves ajándékokat a gyerekekkel, akik „őrangyalává” váltak egy-egy osztálytársuknak, vagy a magunk ajándékát gyártjuk saját közösségi testvéreinknek, munkatársainknak. A gyerekekkel való adventi készülődés viszont sok jó lehetőséget is rejt. Minden este karácsonyi témájú esti mesét olvasunk, ami nekünk felnőtteknek is jó ráhangolódást jelent az ünnepre. A mesesorozat végén mindig a Mária kis számar c. könyv áll. Valamelyik hétfévi délutánon közösen sütünk és díszítünk egy nagy adag mézeskalácsot, a vasárnapokon pedig közösen gyűjtjük meg az adventi koszorú soron következő gyertyáját, amihez énekelünk is valamit. A legnagyobb adventi próbatételünk és egyben felajánlásunk a rorátékra járás. Nem erősségünk a hajnalban kelés, de a pénteki napok reggelén egy nagy levegőt veszünk, és nekiindulunk a hajnali misének, ahol a sötétben ücsörögve szívünk örömmel kapcsolódik a megváltó Krisztushoz.

Szabó László, Szabó-Hidvégi Orsolya és Balázs, Misi, Andris és Zsófi

A sokfelé ismert rigmus:

**Megérkezett Simon, Júdás,
haj teneked pőre gatyás!**

arra utal, hogy október végén, amikor a gazdasági év lezárása – enyhébb helyeken a szüret, másutt az állatok téli szállásra hajtása és a juhászok elszámoltatása – közeledett, az időjárás is keményebbre fordult. (A pőre gatyá azt jelentette, hogy a ráncolt vászongatyá alatt nem viseltek más, melegebb holmit.

Júdás-Tádé tisztelete – nyilvánvalóan az Iskarióti Júdással való névrokonsága miatt – évszázadokon át visszaszorult, csak az újkorban bontakozott ki. Oltalmát, segítségét a korunkra annyira jellemző bonyolult, kilátástalannak tűsző, félreérthető emberi körülmények között, tanácstalanság, kétségbeesés idején keresik. Eredete talán Svédországi Szent Brigitta egyik látomása, amelyben Jézus kinyilatkoztatja neki, hogy mindig nagy bizalommal forduljon Tádéhoz. Ünnepe főként a jezsuiták terjesztették a 18. századtól. Ünnepeket már a Szent Jeromos-féle martirológium (IV. század vége) is október 28-ára teszi, Róma pedig a IX. századtól hivatalosan megemlékezik róluk. Simon-Júda tisztelete – a népnyelv nevezi őket így – a XI. században támadt föl igazán Németországban. Tiszteletének ugyan eddigi tudomásunk szerint nincs biztos hazai nyoma, de néhány, a tiszteletükre szentelt templom miatt teljesen ismeretlen minálunk sem lehetett.

A Simon név a régi időkben keresztnévként volt kedvelt, s ebből keletkeztek a helység- majd a 18 századtól kötelező

Júdás-Tádé apostol

családnevek. Napjainkban, ha nem is gyakori, de ismét általánosan elfogadott keresztnév. A Tádé ma különleges, ritka nevek divatja óta sem lett népszerű.

Marx Mária

Kicsinyeknek

Karácsonyi ingecske

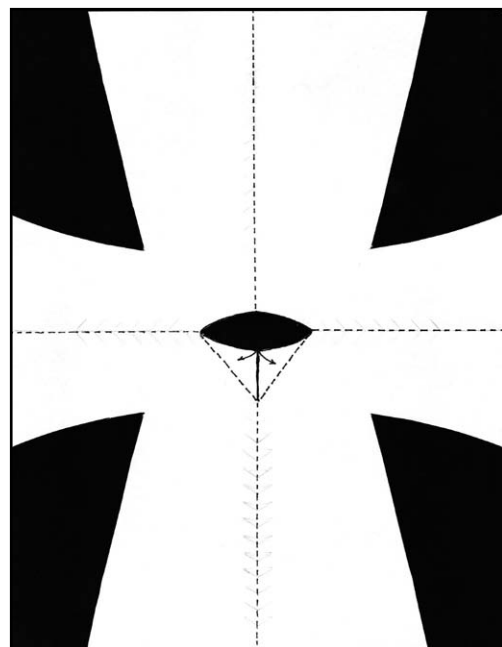
Hajtsatok félbe egy A4-es lapot mind a hosszú, mind a rövid oldala mentén, rajzoljátok rá az ingecske formáját. A folyamatos vonal mellett vágjatok, a szaggatott vonal mentén hajtsatok. Így az ing hátán kisebb nyakkivágás, az elején kis gallér keletkezik. Felnőtt vagy nagytesó segítségével is kérhetitek.

Az ingecske elejére (hosszában hatva) vágjatok 12 ferde bevágást, az ujjaira pedig (keresztben behajtva) 6-6 vágás kerül.

Advent idején minden este felhajthatok egy-egy bevágást az ingecskén, ha aznap valamilyen jót tettek másoknak, vagy egyszerűen csak jók, kedvesek, türelmesek voltak.

Ha sikerült, így fog kinézni a csipkés ingecske, amit karácsonykor a kis Jézusnak ajándékozhatok.

Riport

Az Egyház kincsei

beszélgetés Fliszár Károly atyával az időskorról

– *A 71. zsoltárban azt olvassuk: Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, még ma is csodáidról emlékezem. De öregkoromra, aggságomban se hagyj el, Istenem! Hadd hirdessem e nemzedéknek karodat, és minden utódomnak hatalmadat, és igazságosságodat, Istenem, amely fölér az égig!*

– *Az emberi élet változások sorozata. Minden életkor-nak megvannak a maga krízisei, de a nehézségek, problémák az életkor előre haladtával gyakran sűrűsödnek. Hogyan tudunk jól felkészülni az időskorra?*

– Jézusunk nem erőseket meg fiatalokat hívott, hanem azt mondta, hogy jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, keresztet alatt nyomorogtok, és én felüdítetek titeket.

Megesett a szíve a népen, mert fáradtak voltak, kimerültek, és sok mindenre tanította őket. Szóval Jézus nem vetette meg az idős embert. Sőt mi több, hívogatott, hogy jöjjetek hozzám mindnyájan.

Mindenkinek megvan a maga keresztje, de talán az a legnagyobb kereszt, amikor az ember fölöslegesnek érzi magát, amikor már nincs feladata. Ennél nagyobb kereszt nincsen. Kérdezte valaki tőlem: „Atyám, minden rendben van?” „Nincs” – válaszoltam. Ha minden rendben lenne, akkor nem lenne feladatunk. Én is most már a hetvenötödikben vagyok, és van még feladatunk. Nem, nem érzem fölöslegesnek magamat, úgy érzem, hogy szükség van rám.

Lehetne jó tanácsokat adni: kérem szépen, a fiatalokban sok tűz van, de az idősebbekben, meg az idősekben sok a sütnivaló.

Nem könnyű idősnek lenni, de ennek is megvan a maga szépsége. Ha tudnánk előre, hogy mennyi öröm ér bennünket az életben, belehalnánk az örömbé.

De ha tudnánk előre, hogy mennyi lesz az életünkben a szenvedés, akkor is előre meghalnánk. Biztos. Jézus is tudta előre, hogy mi lesz az ő sorsa. „Most fölme gyünk Jeruzsálembe, ott elfogják az Emberfiát, sokat kell szenvednie, megölik, de harmadnapra föltámad.”

Igen, ezt elfelejtjük. A harmadnapra föltámadt. Mi csak azt látjuk, hogy Jézus szenvedett, de egy nagypéntek után mindig ott van húsvét hajnala: lehet a feltámadás fényében látni az idős kort is. Nincs más.

– *Polcz Alaine írja, hogy az emberi élet meghalások sorozata, hogy amikor elveszítünk valakit, vagy amikor el kell engednünk valamit, az olyan, mint egy kis halál, ezzel készülünk fel arra, amikor itt az életben elmegyünk már, és ahogy ezeket a kereszteteket feldolgozzuk, az készít fel minket a végső nagy kereszt hordozására?*

– Igen. Egy temetés, búcsúzás mindig azt jelenti, hogy egyszer nekünk is ez lesz a sorsunk. Szerettünk csak előre ment. Ahogy idősödik az ember, egyre többen várnak már rá. Csak az szeretne a mennybe jutni, akinek vannak ott barátai. Nekünk nem a haláltól kell félni, hanem az elrontott, Isten nélküli élettől.

– *Az idős emberek sokszor elvesztik egészségüket, egyedül maradnak, egyre súlyosabban nehezednek rájuk az élet keresztjei. Mi az örömhír az ő számukra?*

– Mindenki a maga szintjén nyomorog. Ha nem becsüli azt, amije van, hanem olyanra vágyakozik, amire valójában nincs is szüksége. Örülünk annak, amink van; mert igazában az lesz a jutalmunk, akit szeretünk, vagy amit szeretünk. Lehet szeretni akár még a szenvedést is. Nagyon furesán hangzik. Én gondolok egy nénire, akit a testvére gondozott, már 10 éve ágyban feküdt. De mindig patyolat tiszta volt.

Kérdeztem tőle: „Mariska néni, szokott panaszkodni, amikor meglátogatják?” – „Én? Hogy panaszkodnék? Hát akkor nem jönnének látogatni!” – válaszolta.

Tehát a panasznál, az elkeseredettségénél, rosszabb nincsen. Ne panaszkodj! Örülj annak, amid van! Mindig azon múlik, hogy van-e kapcsolatunk. Minden ezen múlik. A kapcsolat. Ne másban keressük a hibát, hanem magunkban. Ha nem jók a kapcsolataink, ha nem tudunk a másiktól jót kihozni. Mert ez nagyon fontos. A kioktatást nem bírják, még az óvodások sem.

Itt van köztünk Jézus. Tudatosítanunk kell, hogy nemcsak a templomban, a szentmisén van köztünk Jézusunk, hanem mindig velünk van. De ez rajtunk múlik, hogy érzem-e, hogy átélem-e, megfogalmazom-e. Igenis, a prédikációból legalább egy mondatot vigyek magammal! Egy mondatot. És ismétlegessem. Mi az, ami szíven ütött, ami jól esett.

– Megtapasztalod azt az életedben azt, hogy az Úristen bármilyen nagy szenvedésben ad minden napra erőt?

– Szent Pál is kért valamit, állítólag nagy fejfájása volt neki, és akkor azt mondta neki az Úr, hogy elég neked az én kegyelmem. Erőnkön fölül nem próbál meg. Van, amikor az ember elkeseredik, de húsvét hajnala a fény a lelkünkben. Ki lesz gazdagabb, ha el vagyunk keseredve? Ha föladjuk, ha lemondunk, ha másokról lemondunk. Az élet értelméről lemondani? Mi az élet értelme? Hát a Jóisten. Hát ne mondjunk le róla, mert ő sem mondott le rólunk.

– Miért fontosak az egyházban az idősebb testvérek?

– Szent Lőrinc – amikor az egyház kincseit kérték tőle – bemutatta a szegényeket, a beteget, a nyomorultakat: „Ezek az egyház kincsei.” Tehát az egyháznak a kincse, az az idős ember is, aki itt összekulcsolja a kezét, aki ide eljön a templomba. Meg aki nem jön el, de tud jót tenni.

Az a tudat ad erőt, hogy a Jóisten annyi mindenben keresztülvitt már. Most akkor miért hagyná el éppen, amikor Jézus a szenvedésével váltott meg és nem a csodáival. Ugye? Akkor azt mondjuk, hogy biztos van értelme, mert ő értelmetlent nem tett. Értelme van. Az örök boldogság nem unalmas, ott szemléljük a Jóistent. Itt készülünk fel azzal, hogy meglátjuk másokban az Isten arcát.

Igen. Előbb tedd meg azt, ami szükséges, utána azt, ami lehetséges, és máris megteszed azt, ami lehetetlen. Hát ez egy szép életcél. Még a lehetlent is meg tudjuk tenni. Az Isten velem, hát ki ellenem?

– Sokszor egy-egy idősebb testvér hite és hűsége nagyobb bizonyágtétel az Úristen szeretete mellett, mint akármilyen hatalmas prédikáció. Nem tudunk olyan nagyszabású eseményeket szervezni, amelyek felülmúlnák azt, ahogy látjuk napról napra egy-egy idősebb testvérünket mindennap jelen lenni a templomban, és már megfogyatkozott egészséggel, de még mindig szolgálni.

– Igen. A hűségnek igazán akkor van értéke, amikor nagyon nehéz. Mikor nagyon könnyű, akkor csak úgy lebegünk. De nem! Akkor van igazán értéke, ha nagyon nehéz. A kitartásnak, az odaadásnak.

Én azt látom igazán értéknek, ha az ember tudja, a végén merre kell fordulni. De ha nem gyakorolta, még akkor is azt mondja Istenem, segíts meg!

A jobb latornak is fél órája volt, ki tudja, de tudta, hogy merre kell fordulni. Nem az emberektől várta a szabadulást, hanem Jézustól. „Uram, emlékezzél meg rólam, ha majd országodba érkezel.” Jézus csak neki mondta: „Még ma velem leszel a mennyben.” Én ezt kívánom mindenkinek szeretettel.

– Ismersz vagy ismertél-e olyan embereket, akik szépen öregedtek meg, akikről el lehet mondani, hogy a teljesség felé haladtak?

– Az én Fliszár nagymamám, a Cili mama. Nagyon sok szenvedésen keresztül ment át, de tudott derűs lenni. Mert a Jóisten volt a mindene. Nagypapám már korán meghalt, és utána egy testi fogyatékos gyereket ápolta és gondozta. Ez a kereszt nem úgy van, hogy fáj valamim és beveszek egy pirulát. Ezt minden nap kell hordozni, és szolgálni. Azt gondolom, hogy minden hivatás, vagy kiemelkedő teljesítmény mögött ott van valakinek az áldozata.

Mi lenne, ha nem lenne hitünk? Hát, bizony, sokan nem tudják, hogy mi a bajuk. Hát ez. Hit nélkül, Isten nélkül lehet élni, de meghalni nem. Ámen.

– Köszönöm szépen a beszélgetést, atya. Dicsértessék a Jézus Krisztus.

– Mindörökké, ámen.

a kérdéseket feltette: Háriné Mile Mónika

Filmajánló Pillanatkép a *Ma este gyilkolunk* című 2024-es magyar mozifilmről, mely idős ismert színészek jutalomjátékának tekinthető

Missziós bál - 2024. november 8.

Elsőáldozás

2024. október 13-án elsőáldozásra került sor templomunkban. A plébániánkhoz tartozó Dózsa-Iskola 4.a és 4.c osztályos hittanosi először vehették magukhoz az Úr Jézust az Oltáriszentségben László atya kezeiből. A nagy nap előtti szombaton pedig Károly atya és László atya gyóntatták meg a gyerekeket és szüleiket, testvéreiket, nagyszüleiket. A gyerekek odaadóan készültek és a szentmisen nagy összeszedettségrel tettek tanúságot.

Ivancsics Evelin, Ruzsics Dóra, Kiss Botond, Tóth Dániel, Sebestyén Zsófia, Géczy Donát, Farkas Lotti, Stróber László, Tóth Anna Nóra, Vukovics Bence, Németh Otília, Horváth Zágón, Csordás Tamás, Kaszás Dóra

Köszönjük a szülőknek, hogy fontos számukra gyermekük beavatása a hit titkaiba, és imádkozunk a családokért, hogy egyre többen lehessünk templomainkban, és egyre odaadóbb szívvel imádkozhassunk itt is és odahaza is!

Németh Éva fényképész felvételeit láthatjuk az ünnepről.

Megyér Borka Zsófia, Horváth Adél, Farkas Dorián, Szalai Gréta, Stróber László, Molnár Panna, Nagy Réka, Varga Áron Merse, Ekler Sára, Ivancsics Evelin

Jó volt olvasni!

Horváth Márton Levente: Egy műfaj illegalitásban Misekompozíciók Magyarországon 1949-1969 között

Egy ismerősöm nyomta a kezembe ezt a könyvet, amit vonakodva kezdtem el olvasni. Zenészeknek való ez a könyv, nem nekem. A zenei elemzéseket nem is nagyon értettem, de azért sok furcsaságra lettem figyelmes.

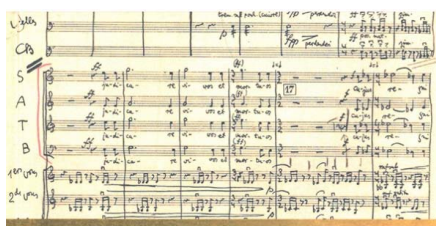
A történelmi körülmények, a korszak egyházellenes hangulata – a Rákosi-diktatúra, az 1956-os forradalom és szabadságharc, az azt követő megtorlások, és a Kádár-rendszer első tizenhárom éve – miatt az ebben az időszakában keletkezett misekompozíciók nem kerülhettek be a magyar zenei köztudatba. Születésük idején e művek nagyobbik része az asztalfióknak készült, míg másokat szerencsés esetben bemutattak a liturgia keretein belül vagy – gyakran évtizedes késéssel – koncerten, de ezt követően hosszú ideig nem lehetett róluk hallani. Az egész időszakra jellemző, hogy a kántor-tanítókat választás elé kényszerítették, a templomi szolgálatot sokan kényszerűségből hagyták el. Drasztikusan csökkent az egyházi művek írása (Jó példa erre Halmos László, aki kereken ötven misét írt. Legtermékenyebb időszak az 1933 és az 1950 közötti, illetve a hetvenes-nyolcvanas évek. Az 1950 és 1970 közötti időszakban alig írt.)

Mi motiválhatta a szerzőket a misék megírására, amikor ebből csak hátrányuk származhatott? Sokszor nem derül ki a mű írásának oka, de néhány esetben tudjuk a közvetlen kiváltó okokat.

A diktatúra kilátástalanságában írt művek: Lajtha László *Missa in tono phrygio* (Mise fríg hangnemben) miséje, melynek eredeti címe **Missa in diebus tribulationis** (Mise a szorongattatás napjaiban). A bemutató létrejötte miatt kellett a „szalonképebb” (fríg mise) címet kitalálni. Lajtha reformátusként írta a művet, mely $\frac{3}{4}$ órányi időtartamú és nem illeszkedik szorosan a liturgiához, csak koncertterembe való. Lisznyay Szabó Gábor – a Zeneművészeti Főiskola tanára – 16 befejezett miséje közül az egyik legérdekesebb a 11-dik, a **Missa XI. ad annum 1949.** (Mise 1949. évre). Az 1949-es kommunista hatalomátvételt követően – indok nélkül – elküldik a főiskoláról, majd orgonistaként szolgált katolikus, református, baptista, zsidó közösségekben. A misét csak szűk körben adták elő, újabb megszólaltatására 2006-ig kellett várni. Egykori tanára, az 1962-ben elhunyt Harmat Artúr emlékére írta a **Missa pro memoria A. Harmat** misét. Ottó Ferencet 1949-ben a népi demokrácia elleni szervezkedés vádjával életfogytiglani börtönre ítélték, 1956-ban amnesztiával szabadult. **Első miséjének** írását a váci börtönben kezdte el, Kassa László börtöntársának ajánlva. Werner Alajost öt év börtönre és teljes vagyonelkobzásra ítélték, ál-

talános amnesztiával 1963-ban szabadul. 1964-ben ismét elítélik és 1967-ben szabadult. A börtönévek visszhangjaként komponálja Fogolykiváltó Boldogasszony tiszteletére **Mercedes miséjét**, melyet ma is sokszor énekelünk. **A Missa in diebus iniquitatis** (Mise az igazságtalanság napjaiban) című misét, az 56-os forradalom után, 1957-ben írta Soproni József. Bemutatása elmaradt. Ugyancsak az '56-os forradalomnak állít emléket Károlyi Pál **Missa in memoria diei 23. Oktobris** (Mise október 23-a emlékére) miséjével. Az ősbemutatóra persze csak jóval később, 2016-ban kerülhetett sor. Hidas Frigyes első miséje, a **Missa brevis** (Rövid mise) illeszkedik a liturgiához, könnyen megtanulható, ezért lett népszerű. Második miséjét, a **Missa in honorem Reginae pacis**-t (Mise a Béke Királynője tiszteletére) abból az alkalomból írta, hogy az utolsó szovjet katona is elhagyta Magyarországot.

Magánéleti események: Lajtha Lászlót az ötvenes években teljesen kirekesztették a hazai zenei életből, kéziratát a francia nagykövetségen keresztül vitték ki nyugatra, ahol darabjait nagy sikerrel mutatták be. Kiadója és barátja, Alphonse Leduc halálakor írta a **Missa pro choro mixto organo**-t (Mise vegyes karra és orgonára). Vincze Ottó felesége betegyánál, gyógyulásáért felajánlva komponálta a **d-moll miséjét**. Dobos Kálmán 14 éves korában, egy robbanás következtében elveszítette látását. A Vakok Intézetének szakemberei a kefe- és seprűkötő szakma felé irányították. Vaksága miatt először nem vették fel a Zeneművészeti Főiskolára, de később már igen. Rendszeresen írt egyházi műveket, közte három misét is. A **Missa aperta** (Nyílt mise) házasságkötésére készült. A megyénkben született Farkas Ferenc a **Missa in honorem Sancti Andreae** (Mise Szent András tiszteletére) művét felesége biztatására, titokban, de deka-fóniával kacérkodva írta, és András fiának ajánlotta. A **Missa Secunda in honorem Sanctae Margaritae**-t (Második mise Szent Margit tiszteletére) 25. házassági évfordulóján feleségének dedikálja. Patachich Iván már gyermekkorában elvesztette édesanyját, felnőttként az ő emlékére alkotta **Messa di Santa Mar-gherita**-t (Szent Margit mise). A könyv szerzője szerint ez az avantgárd mise templomi használatra alkalmatlan, egyetlen előadása 1985-ben volt, egy lengyelországi fesztiválon. Bárdos Lajos –, aki a Zeneakadémia egyházkarnagy-képző tanszakán tanított, majd a szak megszűntetése után világnézeti megbízhatatlansága miatt eltiltják a tanárszakosok tanításától – a **Missa Quarta**-t (Szerdai mise) zeneszerző társa, Mathia Károly halálára írta. Sári

Horváth Márton Levente

EGY MŰFAJ ILLEGALITÁSBAN

Misekompozíciók Magyarországon
1949–1969 között

Liturgikus megújulás: A II. Vatikáni Zsinat liturgikus reformja, melynek része a nemzeti nyelv használata, új kihívást jelent az egyházzeneészeknek is. Rengeteg új, magyar nyelvű ordinárium született. Ritka kivételként ezt előzte meg Tamás Gergely Alajos ferences szerzetes **Missa juventutis**-a (Az ifjúság miséje), aki paptársaival együtt 1951-ben börtönbe került, kilenc hónap után szabadult, és eltiltották a papi tevékenységtől. 1964-ben alkotta ezt a legkülönösebb művét, melyet a liturgikus reform előtt már magyar nyelven, különös hangszereket és beat stílusjegyeket alkalmazva írta, jóval megelőzve a később kibontakozó gitáros énekeket. Elsősorban liturgikus célú népmisék születtek (Szigeti Kilián, Hergenröder Miklós, Halmos László, Lisznyay Szabó Gábor... miséi), de kialakulóban volt a beatmise és a gitáros mise is. Horváth Márton Levente, a könyv szerzője éles különbséget tesz a két műfaj között: a beatmisékre a dob, a basszusgitár, az elektromos gitár használat és az erőteljes hangzás a jellemző, az ún. gitáros dalokra a lágyabb hangzás, az akusztikus hangszerek jellemzőek.

József Imádunk és magasztalunk **Téged** című miseciklusát édesapja emlékére ajánlja nagy szomorúsággal. A misét német nyelvre is adaptálta. Sári László első miséjét, a Szent István misét a budapesti kántorképző igazgatójának felkérésére írta a hallgatók számára.

Szilas Imre két beat miséje is ekkor készül el: a **Húsvéti mise** és a **Karácsonyi mise**. Az akkor nagy feltűnést keltő misék mai füllel már elég szegényesnek tűnnek. (Nem tudom, megérem-e azt, hogy Zalaegerszegen elhangzik Szilas Imre **Abonyi miséje**, mely furcsa, de egyszerre harmonikus ötvözete a polifon zenének és a rockzenének.)

Különösen érdekes, hogy mi készíthette a nem katolikus szerzőket ilyen művek írására. Kósa György a munkaszolgálatot túlélve tudta meg, hogy feleségét és leányát meggyilkolták. Ekkor fordult – rövid időre – a katolicizmus felé és írt egy Te Deum-ot, egy Stabat mater-t és két misét. Az első nehezen előadható, bonyolult sikerült, ezért a másodikat már sokkal egyszerűbbre írta, de erről sem tudható, előadták-e valaha.

Az asztalfiók liturgiája címmel a könyv szerzője külön fejezetet ír Kalmár László miséiről. **VI. miséjében** az '56-os forradalom áldozatainak állít emléket, a **Missa quinta**-t (Ötödik mise) Szent Balázs tiszteletére komponálta. 1992-ben írta a **Missa nona**-t, az egyetlen miséjét, melyet bemutatott. Előadhatók-e miséi? – teszi fel a kérdést a könyv szerzője. Nem igazán „felhasználó barát” műveket írt, irrális elvárásokkal. Álmélkodva olvastam, hogy egyszer azt nyilatkozta: „az írott zene (kotta) többet jelent számomra, mint a hallható”. Ezek a művek magánimádságok, nem azért írta, hogy megszólaljanak. Hasonlóan Károlyi Pálnak sem állt szándékában, hogy **Missa Brevis**-ét (Rövid mise) liturgikus célra használják.

A könyvet csak az egyházzene és a történelem iránt elvakult érdeklődők kezébe ajánlom.

Paksa Tibor

Visszaemlékezés Tamási József atya zalaegerszegi látogatása kapcsán

Már több évtizede annak, hogy több alkalommal részt vehettem a Dunán rendezett úrnapi Szentségimádáson és körmeneten Tamási József atya lelki vezetésével, együtt a Zalaegerszegről és az ország egyéb településeiről érkezett testvérekkel. Tamási atya augusztusi zalaegerszegi látogatása – előadása a torinói lepélről – felidézte emlékezetemben ezeknek az utaknak a lelki élményeit.

Budapestre érkezve a zarándokok a Szent István Bazilikában szentmisén vettek részt, és áldásban részesültek. A késő délutáni órákban szálltunk fel a kikötőben várakozó, virágokkal feldíszített hajóra, ahol tisztelettel és méltósággal adóztunk a hajó közepén lévő díszes asztalra kihelyezett Ol-táriszentség előtt. Egész éjszaka, a másnap reggeli kikötésig, imádkoztunk, énekeltünk, az Urat dicsőítettük. Volt alkalom, amikor gitár kísérettel. Tamási atya, mint a zarándoklat lelki vezetője, kedves szavakkal támogatott bennünket abban, hogy az éjszaka folyamán éberek maradjunk. A hajó a Dunán minden évben más-más településen szakította meg

éjszakai útját, kikötött. A kikötések alkalmával találkoztunk szerzetesekkel, nővérekkel, akikkel együtt imádkoztunk.

Éjfélkor szentmisén vettünk részt, egyik éven Vácott, majd a következő alkalommal Esztergomban a Bazilikában, ahol leróttuk kegyeletünket Mindszenty József bíboros úr temetkezési helyén, elénekeltük a „Dombos Zala” kezdetű, szívünknek nagyon kedves éneket.

Menet közben a hajó fedélzetén gyónásra is volt lehetőség, magunkhoz vehettük az Úr testét.

A lelki élmények mellett érezhettük a Duna vizének lágy simogatását a hajó testén, és a partot övező növények, bokrok, fák integetését. Minden bizonyosan az égiek is velünk voltak, hiszen alkalmanként a csillagos égbolt védelme alatt szelte a hajó a Duna vizét, másnap reggeli partot érésig, ki-

kötésig. A kora reggeli órákban a Szent Anna templomban hálaadó szentmisén vettünk részt.

Hálás szívvel emlékezem sok-sok eltelt év után arra, hogy részese lehettem – több alkalommal is – az Oltáriszentséggel hajón, a Duna vizén töltött, énekektől, imádságtól hangos éjszakának. Az pedig külön öröm, hogy Tamási atya 2024. augusztus 24-én aranymisét mutatott be Zalaegerszegen, a Mária Magdolna templomban, és aranymisés áldásban részesítette a szentmisén résztvevőket.

Bangó Józsefné

Szent Anna cursillo csoport

Kocsis Fülöp érsek atya tanítása a Jézus-imáról

A Földről a Holdra 1,25 másodperc alatt, a Naphoz 8 perc 17 másodperc alatt ér el a fény. A Tejútrendszer széle 100 000 fényévre, a ma ismert legtávolabbi galaxis távolsága 10 milliárd fényévre van a Földtől. Ezek a távolságok meghaladják elménket, képzeletünket.

Isten végtelen, irgalmas szeretetét sem tudjuk értelmünkkel befogadni. Nincs a földön olyan tapasztalat, amely hasonló lehet hozzá.

A CSENDBEN azonban felfoghatunk valamit e végtelen valóságból.

Csendet teremteni magunkban egyre nehezebb. Gondolataink, érzéseink, kíváncsiságunk figyelmünket követelik, s nem tudunk jelen lenni annak számára, aki Mózesnek így mutatkozott be: „Én vagyok”; aki a Végtelen Jelenlét.

Jézus azt kéri tőlünk, hogy ne a felszínen, külsőleg imádkozunk: „Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyáddhoz, aki rejtve van; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.” (Mt 6.6)

A belső szoba – a szívünk csendje.

Ehhez a belső imához segít minket az egyszerű fohász: „Uram, Jézus Krisztus könyörülj rajtam!”; vagy hosszabban: „Uram, Jézus Krisztus Isten Fia könyörülj rajtam, bűnösön!”

Olyan ez a mondat, mint egy lánc, amibe belekapaszkozhatunk; segítség, hogy meg tudjunk maradni az imában. Feltörő gondolatainkat, érzéseinket békével fogadhatjuk, s engedjük el!

Napi öt perc egyszerű ima már lehetőséget ad arra, hogy Isten szeretetének fénye átjárja lelkünket. Lehet több, de nem kell nagy célokat magunk elé tűznünk, nehogy a kudarc elvegye kedvünket a kitartástól.

Ha lehet reggel, még indulás előtt, mielőtt a világ zaja betörne az életünkbe; üljünk le nyugodtan, fegyelmezetten, vagy térdeljünk le, és ismételjük a fohászt!

Ne várjunk azonnali és gyors változást, de mint a hajnal, amely mindenképpen eljön, felsejlik a végtelen isteni szeretet fénye lelkünkben is.

A gondolatok 2024. november 22-én pénteken, a Jézus Szíve templomban hangoztak el.

Lejegyezte: Háriné Mile Mónika

Beszámoló-hírek

Lezárult a **40 nap az Életért mozgalom** imaidőszaka, amelynek keretében szeptember 25. és november 3. között minden megfogant kisbaba megszületéséért imádkoztunk csendesen, védelmezve az emberi életet, amely Istentől származik. Már másodsorra kapcsolódhattunk be e nemes ügy szolgálatába a Szent Rafael Kórház Zárda utcai bejáratánál hat alkalommal, két órán át. Eddig minden alkalommal nagy békét és a szolgálat örömét éreztük. Kb. 6-10-15 fővel voltunk jelen, több atya is eljött. Egyik alkalommal Dr. Székely János püspök atya is csatlakozott hozzánk – pont a legnagyobb esőben – igazi áldás és bátorítás volt számunkra jelenléte. Reméljük, lesz folytatása az imának és annál több gyümölcse! Örömmel, hogy most ősszel Szombathely is csatlakozott a mozgalomhoz.

December 6-án ismét elsöpénteki **szenstégimádási napunk** van templomunkban, szeretettel várjuk az imádságra betérőket. És ne feledkezzünk meg az elsőcsütörtöki imádságról papjainkért, akikért olyan hálások vagyunk az Úrnak!

December 7-8-án dr. Martos Levente Balázs püspök atya mondja az esti 6-os és a másnap vasárnapi 10-es szentmisén a szentbeszédet adventi ráhangolódásként. Balázs püspök atya gyóntatni is fog, az adventi lelkigyakorlatok hagyománya szerint. Szeretettel várunk mindenkit a készületre, igyekezzünk elvégezni karácsonyi szentgyónásunkat!

A Kálvária kápolnában **december 14-én** este 6-kor kezdődik a 24 órás **városi szenstégimádás** másnap este 6-óráig. Szeretettel hívunk mindenkit az éjszaka homályába az Úrral lenni, hálát adni, másokért imádkozni, engesztelni...

Szenteste (dec. 24.) délutánján 16 órakor pásztorjátékot mutatunk be templomunkban hagyományos módon. Szeretettel várjuk a családokat a gyerekekkel.

Dec. 24-én az éjféli és dec. 25-én a 10 órás szentmisék szintén püspöki misék lesznek. Ünnepezzük együtt az Úr Jézus születését!

Assisi – San Damiano

Beszámoló egyházközségünk híveinek olaszországi zarándoklatáról

Assisi Umbria szívében fekvő kisváros, mely nemcsak a gyönyörű tájról és a középkori építészet remekműveiről híres, hanem mint Szent Ferenc és Szent Klára szülőhelye is.

Assisi utcáin sétálva szinte minden pillanatban Szent Ferenc és Szent Klára életének egy-egy állomásához érkezzünk.

A **Basilica di San Francesco** a város legjelentősebb épülete, ahol a szent földi maradványai nyugszanak. A bazilika alsó és felső templomában Giotto és Cimabue freskói elevenítik meg Ferenc életének legfontosabb pillanatait.

A **Szent Klára-bazilika** szintén kiemelt zarándokhely, ahol a szent nővér, Klára sírja található. A bazilikában őrzik a híres San Damiano-i keresztet is, amely előtt Ferenc meghallotta a hívást: „Menj és állítsd helyre házamat, mert mint látod, romokban hever.”

A **San Damiano** egy kicsi, egyszerű templom, amely mégis óriási jelentőségű a ferencesek számára. Itt történt ugyanis, hogy Ferenc meghallotta Krisztus hangját, és elhátározta, hogy életét Isten szolgálatának szenteli. A templom falán ma is látható az a hely, ahol a kereszt függött. Damiano kolostor, ahol Klára élt, és ahol az Assisi környéki természet szépsége megihlette Ferenc „Naphimnuszát”.

Mire a kolostorhoz érkezünk, már túl voltunk egy fizikailag fárasztó, ugyanakkor lelki töltekezéssel teli napon. Mégis ajándék volt mindannyiunk számára, melyre nagyon vágyakoztunk egész délután, s a kínálkozó, váratlan lehetőséggel a zárandokcsapatunk szinte minden tagja élt elfeledve a fáradságot, a sajtó, megdagadt lábakat, az éhséget és a szomjúságot. S valóban nagy kegyelemben lett részünk.

Napnyugta volt mire gyalogosan megérkeztünk az olajfaligetekkel körülvett templomhoz. Meghitt csend uralkodott, ferences atyák igyekeztek az esti áhítatra. S mire leérkez-

tünk a templom előtti térre, már kiszűrődött a szerzetesek énekes dicsőítése, mely betöltötte az olajfákkal és ciprusokkal szegélyezett teret. Szívünket, lelkünket betöltötte a béke és a kegyelem. Az itt eltöltött percek a teremtett világ iránti hála és szeretet jegyében teltek.

Az ég vakító kékje lassan a lenyugvó Nap fényében halványodott. S mi ekkor indultunk vissza gyalogosan az erős kaptatón. De az igazi kegyelmi ajándék még hátra volt. Bevártuk egymást, a lassabban haladókkal beszélgetésbe elegyedtünk, biztattuk egymást segítve ezáltal, hogy észrevétlenül fogyjon lábaink alatt a távolság a közös úton, felfelé a hegyen. S mire felértünk, Assisi városa esti fényben tért nyugovóra.

Csordás-Kósa Szilvia, Csordás Róbert

Szeressétek az öregeket! - Nyugdíjasok zárandoklata

Óbecsey István Szeressétek az öregeket! című kedves verse nagyon sok mondanivalót ad nekünk az idős korról.

*„Simogassátok meg a deres fejeket,
Csókoljátok meg a ráncos kezeket.
Öleljétek meg az öregeket,
Adjatok nekik szeretet.”*

2024. szeptember 22-én került sor a zalaegerszegi, Mária Magdolna plébániatemplomban a nyugdíjasok zárandoklatára. A zárandoklatra az egész egyházmegyéből érkeztek nyugdíjas testvérek.

A zárandoklat nyitányaként Lakner-Bognár András egyházmegyei zeneigazgató, a szombathelyi székesegyház kántora előadásában ismert énekek dallamai csendültek fel az orgonán. A kántor úr orgonajátékával és a darabok szóbeli bemutatásával emelte a zárandokok lelkét.

A zenei koncert után Fliszár Károly atya elmélkedését hallgathatták meg az idősök. Az atya az életéből hozott példákön keresztül tanította a zárandoklaton

résztevőket. Elmélkedésében hallhattunk az időskor szépségeiről, az örömről, valamint a keresztekről is. Károly atya gondolataival az idősök Egyházban betöltött szerepére is ráirányította a figyelmet. Kell, hogy látszódjon rajtunk, hogy van Istenünk, aki a 71. zsoltár imájában sziklának, erős várnak, bizodal munknak, reményünknek, megmentőnknek bizonyul még idős korunkban is.

Az idős, nyugdíjas testvérek nagy létszámban vettek részt a Mindszenty Látogatóközpont kiállításain, ahol a tárlatvezetők kíséretében az alábbi három kiállítást tekinthették meg:

- o Mindszenty József bíboros életútja
- o Egyházüldözés a kommunista diktatúra alatt (1945–1990)
- o Téglától templomig – Válogatás Zala vármegye középkori emlékeiből

A templomban maradt hívek Stróber László apátplébános úr vezetésével szentségimádáson vettek részt. A szentségimádás után az atya bemutatta a Mária Magdolna templomot, és az idős testvérek megtekinthették a Zalaegerszegi Városmisszióra készített, egyházi textíliákból álló kiállítást. A zárandoklat zárasaként püspöki szentmisére került sor. Székely János megyéspüspök szentbeszédében a Szentírásból három idős ember életét idézte fel és állította példaként a zárandokok elé.

Az első Héli főpap volt, akinek, bár voltak gyermekei, de nem tudta őket úgy nevelni, hogy az Úr kedvét találja bennük, méltatlanok voltak a papi szolgálatra. De kapott még egy lehetőséget Istentől, a kis Sámuel nevelésében és ő itt már figyelt Isten szavára, nem követte el a korábbi hibákat. Ez megtörténhet bármelyik idősödő emberrel, ne hagyjuk elveszni a második esélyt.

Második példaként az agg Simeont említette beszédében Székely János püspök atya. Ő egész életében arra várt, hogy megláthassa a Messiást, kezében tarthassa az Üdvözítőt.

Istennel való találkozás, az Ő szívünkbe fogadása mindenkinek leghőbb vágya. Kortól függetlenül nyissuk meg és fogadjuk be Istent a szívünkbe!

Harmadik idős emberként János apostolt idézte a zarándokok elé Székely János. Hozzátette: az apostol hosszú kort ért meg és sokan kérdezték őt Jézusról. Élete végén a legfontosabb üzenetet hangsúlyozta: Szeressétek egymást! A szentmise után a templom előtti téren agapé keretében pogácsával, ásványvízzel és gyümölcslelével vendégeltük meg a nyugdíjas zarándok testvéreket. Az agapé alatt volt idő az ismerkedésre és a beszélgetésekre is.

A Szentatya idős korról való elmélkedésében olvashatjuk, hogy a bölcs, lelkükben érett idősek adnak nekünk reményt az Élethez.

A zarándoklat sok lelki gyümölcsöt adott az idős, nyugdíjas testvéreinknek, akik jövőre is tervezik, hogy eljönnek a lelki programokra. Sok szeretettel várjuk jövőre is az Idős testvéreinket a nyugdíjasok zarándoklatára.

Lipóczki-Török Veronika

Idősügyi Pasztorációs Munkacsoport

Anyakönyvi hírek

2024. augusztustól-novemberig

Keresztelés

Pataki Krisztián	Vitai Vanda
Iván Flóra Nina	Papst Ruben István
Róczei Zsombor	Szabó Nándor
Hári Dia	Fónodi Hanna
Miksó Mendi	Mázsa Mia
Kondor Erik Zalán	Kustán Szófia
Kovács Marcell	Megyer Borka Zsófia
Mizerák Olivér János	Nagy Dániel
Bogdán Rajmund	Andor Miléna
Árbócz Fülöp	Motyovszky Lilla
Parragi Nadin	Kovács Panna Boróka
Horváth Zalán	
Kartik Lina	

***Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!***

Házasságkötés

Pattogó Martin és Horváth Zsófia
Gulyás Bálint és Boncz Dorottya
Szabó Gábor és Beke Zsófia
D. Varga Ádám és Kovács Virág
Biczó Zsolt András és Tarr Viktória Barbara
Lemle Béla és Dénes Janka Enikő
Miszori László József és Makovecz Elisabeth
Ouldamar Attila László és Major Klaudia
Szekeres András és Csuka Jenifer Inez

Jókívánásainkat fejezzük ki a pároknak, a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Beszámoló-hírek

Temetés

Ludányi Attila (1965)
 özv. Németh Gyuláné sz. Bajner Katalin (1956)
 özv. Kozma Istvánné sz. Dobai Mária Olga (1933)
 Choma Béláné sz. Vörös Aranka (1936)
 Hédlí István (1952)
 özv. Farkas Lászlóné sz. Kolompár Ilona (1941)
 Döklen József (1929)
 özv. Polák Józsefné sz. Harsai Mária (1930)
 Tóth Ferenc (1941)
 Németh Péter István (1974)
 özv. Kóbor Zoltán Ferencné sz. Takács Irén (1942)
 özv. Sipos Andrásné sz. Nagy Erzsébet (1930)
 Hajgató László (1947)
 Oswald Sándor (1951)
 özv. Merics Istvánné sz. Paksa Magdolna (1926)
 Horváth István (1949)
 özv. Bödör Istvánné sz. Moór Erzsébet (1944)
 Nedvig Tibor (1958)
 Jakosa Árpád (1939)
 Nyári László (1959)
 Süle Tibor György (1932)
 Csonka Ernő István (1940)
 Varga Károly (1932)
 dr. Szalai Zoltán (1957)
 özv. Bogdán Andrásné sz. Farkas Éva (1962)
 Kiss Péter (1949)
 Beczők Józsefné sz. Beck Ibolya (1943)
 Oláh András Ferenc (1953)
 Kugler Lászlóné sz. Varga Piroska (1949)
 Hegedűs Gyula (1932)
 Temesváriné dr. Kummer Mária Sarolta (1952)
 Bérczes István Imre (1940)
 özv. Horváth Imréné sz. Tófeji Irma (1932)
 dr. Varga Tibor (1947)
 özv. Tóth Sándorné sz. Németh Mária (1948)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:
 Tájékoztatói Munkacsoport
 E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:
 Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
 8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
 Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
 www.mariamagdolna.hu
 E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:
 Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.